

Streszczenie decyzji Komisji
z dnia 17 października 2008 r.
dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 Traktatu WE
(Sprawa COMP/D1/38.606)

(Zgłoszona w dokumencie nr C(2007) 5060 wersja ostateczna)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(2009/C 183/07)

1. W dniu 17 października 2008 r. Komisja przyjęła decyzję na mocy art. 81 ust. 3 Traktatu WE. Niniejszym Komisja publikuje zasadniczą treść decyzji oraz nazwę przedsiębiorstwa, którego ona dotyczy, przy uwzględnieniu prawnie uzasadnionego interesu przedsiębiorstwa w zakresie ochrony jego działalności gospodarczej. Jawna wersja pełnego tekstu decyzji w autentycznej wersji językowej (język francuski) oraz w języku angielskim znajduje się na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji pod następującym adresem: <http://ec.europa.eu/comm/competition/antitrust/cases/index.html>
2. Naruszenie polegało na podjęciu przez przedsiębiorstwo Groupement des Cartes Bancaires „CB” decyzji, zgodnie z którą wprowadzono szereg środków polegających na ustalaniu opłat ⁽¹⁾. Celem oraz skutkiem tych środków było ograniczenie konkurencji na korzyść dużych banków francuskich, które sprawują kontrolę nad Groupement. Środki przyjęte przez Groupement, polegające na zwiększeniu kosztów kart emitowanych przez nowych uczestników systemu, spowodowały w praktyce, że opłaty za karty na terenie Francji utrzymywały się ponad poziomem, który byłby efektem swobodnej konkurencji, a ponadto spowodowały ograniczenie liczby kart oferowanych po konkurencyjnych cenach.
3. W swojej decyzji Komisja poddaje dokładnej analizie zawartość środków związanych z opłatami i dochodzi do wniosku, że ich celem, a także ich skutkiem było ograniczenie konkurencji. Kolejnym dowodem (uzyskanym w ramach kontroli przeprowadzonych w dniach 20 oraz 21 maja 2003 r.), który stanowi dodatkowe potwierdzenie wspomnianego wniosku, jest zamiar wyrażony przez ściśle kierownictwo dużych banków oraz przedsiębiorstwo Groupement na etapie przygotowywania środków ⁽²⁾.
4. Komisja sprawdziła pobierane opłaty oraz liczbę kart wystawionych przez nowych członków oraz przez duże banki wiodące. Wyniki potwierdzają, że nowi uczestnicy, do których skierowane były środki, nie mieli możliwości emitowania kart po cenach niższych niż pierwotnie planowali (ponieważ w związku z zastosowaniem środka okazało się to niemożliwe), oraz że nie wyemitowali tylu kart ile planowali przed wprowadzeniem środków. Wyniki potwierdzają ponadto, że wiodące banki nie musiały obniżyć swoich opłat w odpowiedzi na konkurencyjną presję ze strony nowych uczestników.
5. W swojej decyzji Komisja przedstawia szczegółowe argumenty przeciwko prowadzeniu przez podmioty emitujące rzekomej niewłaściwej działalności rynkowej wobec podmiotów autoryzujących. Decyzja dowodzi, że MERFA nie stanowi zachęty do działalności autoryzacyjnej, w przeciwieństwie do tego co twierdzi przedsiębiorstwo Groupement. Rynek autoryzacji znajduje się niemal całkowicie w rękach dużych banków wiodących, istnieją na nim bardzo wysokie bariery wejścia ⁽³⁾.
6. Zapewnienia przedsiębiorstwa Groupement, jakoby warunki zawarte w art. 81 ustęp 3 Traktatu WE zostały spełnione, nie znalazły potwierdzenia w dowodach. Nie mamy do czynienia ani ze zwiększeniem wydajności ani z korzyściami dla klienta – jest wręcz przeciwnie. Argumentowi przedsiębiorstwa Groupement (w powiązaniu z nieodzownością środków), jakoby nie istniał żaden inny mechanizm umożliwiający emitowanie oraz autoryzację niż MERFA, przeczą inne uwagi przedsiębiorstwa Groupement, zgodnie z którymi francuskie opłaty *interchange* stanowią – w uzupełnieniu wynagrodzenia za świadczenie usług – mechanizm równoważący autoryzację i emitowanie.
7. Decyzja nie powoduje nałożenia grzywien, ponieważ środki zostały zgłoszone Komisji Europejskiej, zaś w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń grzywien nie przewidziano.

⁽¹⁾ Mechanizm służący regulowaniu funkcji autoryzowania (zwany „MERFA” – od pierwszych liter francuskiego określenia), zmiana opłaty z tytułu członkostwa w systemie Groupement, dodatkowa opłata za członkostwo oraz tak zwana opłata dla „członków uspiomych, którzy się przebudzają”.

⁽²⁾ Duże banki, które formalnie wprowadziły środki, działając w charakterze członków zarządu przedsiębiorstwa Groupement, przez ponad rok uczestniczyły w przygotowywaniu i kalibracji środków.

⁽³⁾ Koszty stałe inwestycji są bardzo wysokie. Ponadto w celu stworzenia systemu autoryzacji w sposób pozwalający na uniknięcie mechanizmu MERFA bank musiałby utrzymywać ogólne kontakty z dużą liczbą małych handlowców; nie jest to możliwe w przypadku banków internetowych oraz banków, które są swego rodzaju odgałęzieniem dużych przedsiębiorstw detalicznych, ponieważ nie posiadają one swojej sieci oddziałów. Poza tym kupcy przynoszący najwyższe zyski oraz najbardziej lukratywne lokalizacje bankomatów zostały już „rozdzielone”.